

25 stycznia 1929 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

C22c 11/02

Nr 9614.

Kl. 40 b ¹⁰

11/02

Friedrich Weissenstein
(Wiedeń, Austria).

Stopy łożyskowe ołowiu zawierające srebro.

Zgłoszono 21 lipca 1927 r.
Udzielono 3 listopada 1928 r.

Wiadomo, że stopy sodu i srebra mają temperaturę topliwości prawie niezależną od zawartości sodu. Doświadczenia wykazały, że stopy mające tę własność dodane do ołowiu wpływają tak korzystnie na jego własności mechaniczne jak twardość, wytrzymałość na ciśnienie i t. d., że czynią go w wysokim stopniu zdatnym do wyrobu stopów łożyskowych. Wyżej wspomniane granice rozciągają się od 15% do 80% sodu w odniesieniu do srebra. Ponieważ jednak ołów tworzy z sodem szereg związków chemicznych, które odcinają wielką część sodu potrzebnego do wytworzenia czynnego stopu sodu i srebra, więc chcąc osiągnąć pożądany wynik trzeba dodawać sól w nadmiarze (w odniesieniu do srebra). W tym celu używa się stopu sodu o małej

zawartości srebra albo dodaje się poszczególne składniki oddzielnie. Doświadczenia wykazały, że dla osiągnięcia pożądanego wyniku wystarczy zawartość srebra wynosząca około 0,06%, przyczem całkowita zawartość sodu powinna wynosić od 0,2 do 0,7%.

Podobnie jak sól działa też potas w obecności srebra, użyty ewentualnie wraz z sodem, podczas gdy lit zachowuje się zupełnie inaczej i nie wchodzi w rachubę jako składnik stopu obok srebra.

Wymienione stopy można ulepszać za pomocą domieszki metali z grupy ziem alkalicznych, a także przy pomocy magnezu, przyczem zawartość tych domieszek nie powinna przekraczać 1% całego stopu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Stopy łożyskowe ołowiu, znamienne tem, że zawierają jako domieszkę stop sodu i srebra.

2. Stopy według zastrz. 1, znamienne tem, że zawierają do 0,06% srebra w postaci stopu srebra i sodu, przyczem zawartość sodu winna wynosić od 0,2 do 0,7%.

3. Stopy według zastrz. 1 i 2, znamien-

ne tem, że sól zastępuje się częściowo lub całkowicie potasem.

4. Stopy według zastrz. 1 do 3, znamienne tem, że zawierają domieszkę metali z grupy ziem alkalicznych, zwłaszcza z magnezem.

Friedrich Weissenstein.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.